

Asia C-746/22**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

6.12.2022

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Fővárosi Törvényszék (Budapestin alioikeus, Unkari)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

18.11.2022

Valittaja:

Slovenské Energetické Strojárne A. S.

Vastapuoli:

Nemzeti Adó- ja Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (valtion vero- ja tullihallinnossa muutoksenhakuasioita käsittelevä osasto)

Pääasian kohde

Valitus veroasiassa annetusta hallintoviranomaisen päätöksestä

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

Ensimmäiseksi on selvitettävä, johtaako kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan arvonlisäveron palautushakemusta arvioitaessa hakija ei voi muutoksenhakuvaiheessa esittää uusia tosiseikkoja tai vedota uusiin todisteisiin, joista sillä oli ollut tieto ennen kuin ensimmäisen asteen viranomaispäätös tehtiin, mutta joita se ei ollut veroviranomaisen kehotuksesta huolimatta toimittanut tai joihin se ei ollut vedonnut, muutoksenhaun osalta sellaiseen aineellisoikeudelliseen rajoitukseen, joka ylittää neuvoston direktiivin 2008/9/EY 23 artiklan 2 kohdassa säädetyt vaatimukset.

Toiseksi on selvitettävä, onko neuvoston direktiivin 2008/9/EY 20 artiklan 2 kohdassa säädettyä kuukauden määräaikaa pidettävä oikeudenmenetykseen

johtavana, preklusiivisena määräaikana, ja jos on, onko se Euroopan unionin asiaa koskevien periaatteiden ja säännösten mukainen.

Kolmanneksi on selvitettävä, voidaanko neuvoston direktiivin 2008/9/EY 23 artiklan 1 kohdan mukaisena pitää kansallista lainsäädäntöä, jonka mukaan veroviranomainen lopettaa menettelyn, jos hakemuksen tehnyt verovelvollinen ei vastaa veroviranomaisen kehotukseen eikä noudata velvollisuuttaan korjata puutteita, eikä näiden laiminlyöntien johdosta ratkaise hakemusta.

Oikeudellinen perusta: SEUT 267 artikla

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko yksityiskohtaisista säännöistä direktiivissä 2006/112/EY säädetyn arvonlisäveron palauttamiseksi palautusjäsenvaltioon sijoittautumattomille mutta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneille verovelvollisille annetun neuvoston direktiivin 2008/9/EY (jäljempänä direktiivi 2008/9) 23 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että kansallisen lainkohdan – eli tässä tapauksessa verohallinnosta annetun lain (adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény; jäljempänä verohallinnosta annettu laki) 124. §:n 3 momentin – jonka mukaan yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetussa direktiivissä 2006/112/EY (jäljempänä arvonlisäverodirektiivi) säädettyä arvonlisäveron palautushakemusta käsiteltäessä ei muutoksenhakuvaiheessa sallita uusien tosiseikkojen esittämistä tai sellaisiin uusiin todisteisiin vetoamista, joista hakijalla oli ennen ensimmäisen asteen viranomaispäätöksen tekemistä tieto mutta joita se ei veroviranomaisen kehotuksesta huolimatta esittänyt eikä vedonnut niihin, on katsottava johtavan aineellisoikeudelliseen rajoitukseen, joka ylittää palautusdirektiivissä säädettyä muodolliset ja määräaika koskevat vaatimukset?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, merkitseekö tämä sitä, että direktiivin 2008/9 20 artiklan 2 kohdassa säädetty kuukauden määräaika on katsottava preklusiiviseksi määräajaksi? Voidaanko tämän katsoa täyttävän Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa tarkoitetun tehokkaita oikeussuojakeinoja ja oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevat vaatimukset ja olevan arvonlisäverodirektiivin 167, 169 ja 170 artiklan sekä 171 artiklan 1 kohdan sekä unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössään muotoilemien verotuksen neutraalisuuden periaatteen sekä tehokkuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaista?
3. Onko palautusdirektiivin 23 artiklan 1 kohtaa, johon on otettu palautushakemuksen täydellistä tai osittaista hylkäämistä koskevat säännökset, tulkittava siten, että sen mukaisena voidaan pitää kansallista lainkohtaa – eli tässä tapauksessa verohallinnosta annetun lain 49. §:n 1 momentin b kohtaa – jonka mukaan veroviranomainen lopettaa menettelyn,

mikäli palautusta hakenut verovelvollinen ei toimita veroviranomaisen pyytämiä tietoja ja noudata velvollisuuttaan korjata puutteita, sillä tämän laiminlyönnin vuoksi tämä ei voi ratkaista hakemusta, ja se päättää viran puolesta, ettei menettelyä jatketa?

Unionin oikeussäännöt, joihin asiassa on viitattu

- Euroopan unionin perusoikeuskirja (EUVL 2012, C 362, s. 391), 47 artikla
- Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1, oikaisuineen EUVL 2007, L 335, s. 60 ja EUVL 2015, L 323, s. 31; jäljempänä arvonlisäverodirektiivi), 167, 169 ja 170 artikla sekä 171 artiklan 1 kohta
- Yksityiskohtaisista säännöistä direktiivissä 2006/112/EY säädetyin arvonlisäveron palauttamiseksi palautusjäsenvaltioon sijoittautumattomille mutta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneille verovelvollisille 12.2.2008 annettu neuvoston direktiivi 2008/9/EY (EUVL 2008, L 44, s. 23; jäljempänä direktiivi 2008/9), 1 artikla, 20 artiklan 1 ja 2 kohta, 21 artikla, 23 artiklan 1 ja 2 kohta, 26 artikla sekä 29 artiklan 1 ja 2 kohta
- Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö, muun muassa tuomio 10.4.1984, von Colson ja Kamann, 14/83, EU:C:1984:153; tuomio 2.5.2019, Sea Chefs Cruise Services, C-133/18, EU:C:2019:354

Kansalliset oikeussäännöt, joihin asiassa on viitattu

- Yleisestä liikevaihtoon kohdistuvasta verosta vuonna 2007 annettu laki nro CXXVII (az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény, jäljempänä liikevaihtoverolaki): 251/C. §:n 2 momentti, 251/E. §:n 1 ja 2 momentti, 251/F. §:n 1–4 momentti, 251/G. §:n 1 ja 2 momentti, 251/H. §:n 1 ja 2 momentti sekä 251/I. §:n 1 ja 4 momentti)
- Verohallinnosta vuonna 2017 annettu laki nro CLI (az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény; jäljempänä verohallinnosta annettu laki): 9. §, 49. §:n 1 momentin b kohta ja 124. §
- Hallintolainkäytöstä vuonna 2017 annettu laki nro I (a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény; jäljempänä hallintolainkäytöstä annettu laki): 78 §:n 4 momentti

Yhteenveto pääasian tosiseikoista ja siinä toimitetusta menettelystä

- 1 Valittaja on Slovakian oikeuden mukaisesti perustettu energia-alalla toimiva elinkeinonharjoittaja, joka valmistaa ja myy lämmityslaitteistoja ja tällaisten laitteistojen komponentteja sekä tekee voimalaitoksiin liittyvää teknistä

suunnittelua. Valittaja teki Budapesti Erömű Zrt:n kanssa tekemänsä sopimuksen perusteella kesäkuusta 2020 alkaen asennus- ja rakennustöitä Unkarissa. Tämän toiminnan yhteydessä se hankki erilaisia tavaroita ja käytti erilaisia palveluja Unkarissa. Valittaja vaati kuitenkin 18.2.2021 unionin toiseen jäsenvaltioon, tässä tapauksessa Slovakiaan, sijoittautuneena verovelvollisena liikevaihtoverolain 244. §:n nojalla 19 laskun perusteella ajanjaksolta 1.1.2020–31.12.2020 Unkarissa hankituista tavaroista ja suoritetuista palveluista maksetun 37 013 654 Unkarin forintin (HUF) suuruisen liikevaihtoveron palauttamista.

- 2 Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatóság (valtion vero- ja tullihallinnossa suurten veronmaksajien vero- ja tulliasioista vastaava pääosasto, jäljempänä ensimmäisen asteen veroviranomainen) katsoi, että veron palautushakemukseen ei sille toimitettujen tietojen perusteella voitu antaa perusteltua ratkaisua ja kehotti valittajaa liikevaihtoverolain 251/F §:n 1 momentin mukaisesti täydentämään tietoja 22.2.2021 mennessä. Tässä yhteydessä se velvoitti valittajan toimittamaan kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta muun muassa sellaiset laskut, laskujen perusteena olevat sopimukset ja tilaukset, joita ei ollut liitetty alkuperäiseen hakemukseen mutta jotka olivat välttämättömiä kyseisen hakemuksen käsittelemiseksi, valittajan ilmoituksen mihin tarkoituksiin ja kenelle laskuissa mainitut suoritukset oli tehty ja miten ne liittyivät valittajan harjoittamaan elinkeinotoimintaan. Ensimmäisen asteen veroviranomainen lähetti päätöksen valittajan sähköpostiosoitteeseen, ja katsoi sen tulleen vastaanotetuksi.
- 3 Ensimmäisen asteen veroviranomainen lopetti 6.5.2021 tekemällään päätöksellä hakemuksella vireille tulleen menettelyn verohallinnosta annetun lain 49. §:n 1 momentin b kohdan nojalla siihen viitaten, että valittaja ei ollut noudattanut velvollisuuttaan toimittaa pyydettyt tiedot, eikä veroviranomainen kyennyt käytettävissään olevien tietojen perusteella yksilöimään riittävän tarkasti asian tosiseikastoa.
- 4 Valittaja haki muutosta ensimmäisen asteen veroviranomaisen päätökseen ja toimitti kuitenkin tässä yhteydessä päätöksessä edellytetyt asiakirjat ensimmäisen asteen veroviranomaisen tekemän tietojen toimittamista koskevan kehotuksen mukaisesti.
- 5 Tämän oikaisuvaatimuksen johdosta toimittamassaan menettelyssä vastapuoli pysytti ensimmäisessä ensimmäisen asteen veroviranomaisen päätöksen 20.7.2021 tekemällään päätöksellä. Se katsoi, että valittaja ei ollut vastannut puuttuvien tietojen johdosta esitettyyn kehotukseen eikä toimittanut ennen ensimmäisen asteen veroviranomaisen päätöksen tiedoksiantamista siinä pyydettyjä asiakirjoja määräajassa, minkä vuoksi ei ollut mahdollista tehdä päätöstä siitä, oliko valittajalla oikeus saada vero palautetuksi. Se muistutti tämän osalta, että verohallinnosta annetun lain 124. §:n 3 momentissa säädetään, että ”oikaisuvaatimuksessa ja sen johdosta aloitetussa menettelyssä ei saa – mitättömyysperusteita lukuun ottamatta – esittää sellaisia uusia tosiseikkoja eikä vedota sellaisiin uusiin todisteisiin, joista valittajalla on ollut tieto ennen

ensimmäisen viranomaisasteen päätöksen tekemistä mutta joita tämä ei ole esittänyt tai joihin tämä ei ole vedonnut veroviranomaisen kehotuksesta huolimatta”. Ensimmäisen asteen veroviranomainen pyysi valittajaa kiinnittämään huomiota tähän uusien seikkojen esittämistä koskevaan kieltoon tietojen toimittamiseen velvoittavassa päätöksessään. Tämän johdosta vastapuolena oleva veroviranomainen ei verohallinnosta annetun lain 124 §:n 3 momentin nojalla voinut enää muutoksenhakumenettelyssä voinut ottaa huomioon valittajan toimittamia asiakirjoja ja tietoja.

- 6 Valittaja valitti vastapuolen päätöksestä Fővárosi Törvénytörvénykönyvhöz.

Pääasian asianosaisten keskeiset perustelut

- 7 **Valittajan** mukaan verohallinnosta annetun lain 124. §:n 3 momenttia ei voida soveltaa arvonlisäveron palautusmenettelyyn. Direktiivissä 2008/9 on valittajan mukaan säädetty tyhjentävästi arvonlisäveron palautusmenettelyä koskevista aineellisista ja menettelyllisistä säännöksistä, minkä vuoksi verohallinnosta annetun lain 124. §:n 3 momenttia, jolla suljetaan pois muutoksenhaussa ja sen perusteella aloitetussa menettelyssä uuden todisteiden esittäminen (jäljempänä uusien seikkojen esittämiskiello) on pidettävä aineellisoikeudellisena rajoituksena.
- 8 Valittajan mukaan direktiivin 2008/9 23 artiklan 2 kohdassa, jossa vahvistetaan muutoksenhakumahdollisuus, säädetään, että arvonlisäveron palautusmenettelyssä muutoksenhaun muotoa ja määräaikoja koskevat ne vaatimukset, joista on säädetty palautusjäsenvaltion lainsäädännössä. Direktiivissä 2008/9 ei kuitenkaan aseteta muutoksenhakuoikeudelle minkäänlaisia aineellisoikeudellisia rajoituksia, ei nimenomaisesti eikä tähän viittaavalla säännöksellä, joten valittajaan ei voida soveltaa Unkarin lainsäädäntöön otettua sellaista aineellista rajoitusta, jonka mukaan muutoksenhaussa ei voida enää vedota uusiin tosiseikkoihin tai todisteisiin, joista valittajalla on ollut tieto ennen ensimmäisen asteen viranomaispäätöksen tekemistä.
- 9 Valittajan mukaan Unkarin lainsäädännön mukaisella muutoksenhaun rajoituksella tehdään merkityksettömäksi kyseinen ei-preklusiivinen kuukauden määräaika, kun palautusta hakeva ei voi ensimmäisen viranomaisasteen päätöksen jälkeen mutta ennen asian lainvoimaista ratkaisua saattaa Unkarin veroviranomaisen tietoon sellaisia uusia tosiseikkoja ja todisteita – joita valittaja ei siitä huolimatta, että ne olivat käytettävissä ensimmäisen asteen menettelyn aikana, ole esittänyt jostakin siihen itseensä liittyvästä syystä – jotta viranomainen ottaisi he huomioon. Direktiivin 2008/9 26 artiklassa ja liikevaihtoverolain 251/I. §:n 4 momentissa säädetään sen tapauksen varalta, ettei hakija ole täydentänyt hakemustaan puutteiden korjaamiselle asetetussa määräajassa, vain siitä oikeudellisesta seuraamuksesta, että hakija, joka ei ole noudattanut vaatimusta puutteiden korjaamiselle annetussa kehotuksessa asetetussa määräajassa, ei voi vaatia korkoa maksettavaksi summalle, joka palautusjäsenvaltion on palautettava, siinäkin tapauksessa, että kyse on viranomaisesta johtuvasta viivästyksestä.

- 10 Valittaja viittaa lisäksi siihen, että direktiivin 2008/9 20 artiklan 2 kohdan ja liikevaihtoverolain, jolla kyseinen säännös on saatettu osaksi Unkarin oikeutta, 251/F. §:n 4 momentin mukaan tämä kuukauden määräaika ei ole preklusiivinen määräaika, joten sen laiminlyönti ei voi johtaa siihen, että valittaja menettää lopullisesti oikeutensa veron palautukseen. Tämä merkitsee valittajan mukaan, että sillä on tämän määräajan päättymisen jälkeenkin yhä oikeus esittää muutoksenhaussa ne veroviranomaisen tarpeellisiksi katsomat asiakirjat, joihin se perustaa arvonlisäveron palautusta koskevan vaatimuksensa.
- 11 Lopuksi valittaja esittää, ettei vastapuoli olisi tässä tilanteessa saanut lopettaa menettelyä.
- 12 **Vastapuolena** olevan veroviranomaisen mukaan verohallinnosta annetun lain 124. §:n 3 momenttia on sovellettava myös arvonlisäveron palautushakemuksia ratkaistaessa. Tämä säännös ei käytännössä tee unionin oikeusjärjestyksessä vahvistettujen oikeuksien käyttämistä mahdottomaksi tai kohtuuttoman vaikeaksi, sillä sen tarkoituksena on ainoastaan estää muutoksenhakumenettelyjen pitkittyminen.
- 13 Vastapuolen mukaan vastaavuusperiaatetta ja tehokkuusperiaatetta ei ole loukattu. Se esittää, että valittajan väitteistä poiketen ensimmäisen asteen viranomaisen tekemän päätöksen päätösosassa ei pidetä toisistaan erillään muutoksenhakuun kohdistuvia muodollisia ja aineellisia säännöksiä, vaan viitataan oikaisuvaatimuksen tekemistä ja muutoksenhakuoikeuden rajoituksia koskeviin säännöksiin. Edellä esitetyn perusteella vastapuoli katsoo, että kansallinen lainsäädäntö on unionin oikeuden ja unionin tuomioistuimen muotoilemien oikeusperiaatteiden mukainen, eikä sillä loukata verotuksen neutraalisuuden periaatetta eikä suhteellisuusperiaatetta.
- 14 Vastapuoli korostaa, että direktiivin 2008/9 20 artiklan 2 kohdassa säädetty kuukauden määräaika täydentävien tietojen toimittamista varten ei johda oikeudenmenetykseen, koska valittaja olisi tämän määräajan laiminlyönnin osalta voinut hakea määräajan palauttamista.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyyntöjen perusteista

- 15 Ennakkoratkaisupyyntöjen mukaan kansallinen tuomioistuin haluaa vastauksen siihen, onko direktiivin 2008/9 23 artiklan 2 kohdan vastaiseksi katsottava verohallinnosta annetun lain 124. §:n 3 momentissa säädetty uusien seikkojen esittämiskiello ja onko tämä kiello ristiriidassa unionin oikeuskäytännössä vahvistettujen muutoksenhakua koskevien periaatteiden kanssa, kun otetaan huomioon, että unionin oikeudessa taataan mahdollisuus esittää todisteita aina siihen saakka, kunnes lainvoimainen ratkaisu on annettu.
- 16 Kansallinen tuomioistuin haluaa vastauksen myös siihen, johtaako verohallinnosta annetun lain 124. §:n 3 momentissa säädetyn uusien seikkojen esittämiskiellon soveltaminen samalla puutteiden korjaamiselle asetetun kuukauden mittaisen

määräajan muuttumiseen preklusiiviseksi siitä syystä, ettei Unkarin veroviranomainen ota huomioon tietoja, asiakirjoja ja sellaisia todisteita, jotka on liitetty vasta muutoksenhakuun.

- 17 Lopuksi kansallinen tuomioistuin kysyy, onko veroviranomaisella tällaisessa tilanteessa oikeus lopettaa arvonlisäveron palautusmenettely.
- 18 **Ensimmäisen kysymyksen** osalta ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin toteaa, että valittaja ei käsiteltävässä asiassa ole noudattanut veroviranomaisen kehotusta toimittaa tietoja ensimmäisessä asteessa toimitetussa menettelyssä vaan toimittanut pyydetty tiedot ja asiakirjat toisen asteen veroviranomaiselle osoittamansa muutoksenhaun liitteenä vasta ensimmäisen asteen viranomaispäätöksen tiedoksiantamisen jälkeen. Toisen asteen veroviranomainen kieltäytyi kuitenkin verohallinnosta annetun lain 124. §:n 3 momentin nojalla ottamasta näitä tietoja ja asiakirjoja huomioon. Kuten ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin on esittänyt, direktiivissä 2008/9 ei kuitenkaan säädetä mahdollisuudesta jättää toimitettuja tietoja ottamatta huomioon tilanteessa, jossa palautusjäsenvaltion edellyttämien täydentävien tietojen toimittamiselle asetettu kuukauden mittainen määräaika on ylitetty. Se toteaa lisäksi, että direktiiviin 2008/9 otetuissa muutoksenhakua koskevilla säännöksillä ei ole verohallinnosta annetun lain 124. §:n 3 momentissa tarkoitettua uusien seikkojen esittämiskielloa.
- 19 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin viittaa asiaan C-133/18, Sea Chefs Cruise Services, joka eroaa kyseisen tuomioistuimen mukaan tosiseikastoltaan tämän asian tosiseikastosta vain siinä, että Unkarin hallintomenettely on kaksiasteinen ja että verohallinnosta annetun lain 124 §:n 3 momentissa säädettyä uusien seikkojen esittämiskielloa sovelletaan Unkarin lainsäädännössä nimenomaisesti jo hallintomenettelyn toisessa asteessa.
- 20 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan direktiivin henkilölliseen 2008/9 soveltamisalaan kuuluvalla valittajalla on taattava direktiivissä 2008/9 tarkoitetut oikeudet direktiivissä 2006/112/EY tarkoitettuja arvonlisäveron palautushakemuksia ratkaistaessa.
- 21 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuin pohtii tässä yhteydessä sitä, loukataanko Unkarin lainsäädäntöön otetulla muutoksenhakumenettelyssä sovellettavalla uusien seikkojen esittämiskiellolla perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaista oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, kun kiellolla rajoitetaan menettelyn asianosaisten oikeutta tosiseikkojen ja todisteiden esittämiseen. Uusien seikkojen esittämiskiellosta seuraa, ettei sellaisia uusia tosiseikkoja ja todisteita voida esittää, jotka ymmärrettävästikin vaikuttavat oikaisuvaatimuksen perusteella asiaa käsittelevän toisen asteen veroviranomaisen päätökseen sekä tähän päätökseen kohdistettavan valituksen oikeuskäsittelyn lopputulokseen.
- 22 Tässä yhteydessä ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo merkitystä olevan myös sillä, että hallintolainkäytöstä annetun lain 78. §:n 4 momentissa

säädetään, että ”asianosainen tai muu osapuoli voi [hallintolainkäyttömenettelyssä] vedota tätä edeltävää hallintomenettelyä toimittaessa olemassa olleeseen tosiseikkaan tai olosuhteeseen, jota ei tässä menettelyssä arvioitu siitä huolimatta, että siihen oli vedottu, tai jos hallintoviranomainen ei hallintomenettelyssä ottanut sitä huomioon, jos siitä ei asianosaisilla tai muilla osapuolilla ei niistä riippumattomista syistä ollut siitä tietoa tai siihen ei tämän vuoksi vedottu”. Toisin sanoen uusien seikkojen esittämiskielto ulottuu myös hallintolainkäyttömenettelyyn.

- 23 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin haluaa tämän osalta vastauksen siihen, onko uusien seikkojen esittämiskielto oikeasuhtainen ja oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin takaamiseen liittyvien vaatimusten mukainen, kun otetaan huomioon, että kielto voi johtaa verovelvolliselle perustavanlaatuisena menettelyllisenä takeena kuuluvan oikeussuojakeinon aineelliseen rajoittamiseen.
- 24 **Toisen kysymyksen** osalta ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin viittaa myös unionin tuomioistuimen tuomioon asiassa C-133/18, *Sea Chefs Cruise Services*, jonka kohde oli asiasisällöltään samankaltainen kuin toinen käsiteltävässä asiassa esitetty kysymys.
- 25 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan verohallinnosta annetun lain 124 §:n 3 momentin voidaan katsoa olevan direktiivin 2008/9 mukainen siltä osin kuin kyseisen kansallisen säännöksen soveltaminen arvonlisäveron palautusmenettelyssä voi johtaa siihen, että kuukauden määräajan preklusiivinen vaikutus syntyy hetkellä, jolloin ensimmäisen asteen veroviranomainen tekee päätöksensä, koska tämän päätöksen tekemisen jälkeen valittaja ei voi esittää mitään sellaisia todisteita, jota se ei siitä huolimatta, että sillä on ollut niistä tieto, ole siitä itsestään riippuvista syistä saattanut veroviranomaisen tietoon.
- 26 **Kolmannen kysymyksen** osalta ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin viittaa siihen, että direktiivissä 2008/9 säädetään ainoastaan palautushakemuksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä, eikä siinä ole säännöksiä menettelyn lopettamismahdollisuudesta. Se tuo lisäksi esiin sen, että liikevaihtoverolaissa, jolla tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä, ei anneta mahdollisuutta menettelyn lopettamiseen. Liikevaihtoverolain 251/C. §:n 2 momentin mukaan veroviranomainen ratkaisee hakemuksen asiakysymyksen osalta, kun hakemus on tehty määräajassa. Toisin sanoen sekä direktiivissä 2008/9 että liikevaihtoverolaissa edellytetään, että hakemukseen annetaan asiaratkaisu.
- 27 Unkarin veroviranomainen on käsiteltävässä tapauksessa kuitenkin soveltanut verohallinnosta annetun lain 49. §:n 1 momentin b kohdassa tarkoitettua menettelyn lopettamista koskevaa säännöstä, jonka osalta ennakkoratkaisua pyytävä kansallinen tuomioistuin pohtii, onko se, että kansallinen viranomainen tekee päätöksen arvonlisäveron palautusta koskevan menettelyn lopettamisesta, ristiriidassa direktiivin 2008/9 sen säännöksen kanssa, jossa säädetään arvonlisäveron palautushakemuksen hyväksymistä tai hylkäämistä koskevan päätöksen tekemisestä.